

Մենք ոչինչ չենք լսում :

Վանքի մութ մի խուցում, վեղարակիր, դունատ մի վանական լայն մազաղաթի վրայ արձանադրում է իր դարը ցնցող սարսափելի դէպքերը: Բառերի կոյտի մէջ իր տենդոտ ուղեղը ընտրում է սրածայր, արիւնալի եւ լեղի բառերը, ընտրում է հառաչանքների կսկծալից ձայները եւ, ձախ թեւը աջ թեւի վրայ դրած, որպէսզի չդողայ, գրում է ահաւոր մի պատմութիւն երկաթաղիբ դրերով:

Ու մենք նուարկում ենք իր գրած գրքի էջերից մէկի մէջ ու սզասում ենք, որ քամին մազաղաթը դարձնի, եւ դոյնդոյն հազուստներով հրեշտակները վերջապէս սիչեն ոսկէ փողերի մէջ, վերջին դատաստանի համար:

(Շարունակելի)

ԱՇՆԱՆ ԵՐԳ

Աշունը՝ հիւանդոտ ու ֆնֆռոյ ֆրոջ պէս Եկեր է տրտմօրէն ու կեցեք դուռիս ֆով, Աշունը, հէգ աղջիկ լուռ ու խոր աչքերով կեցած մերկ ծառիս տակ կ'արտասուէ բոցա-կէզ...

Հոգոյս մէջ կը յորդի քախծութիւն մ'անա-նուն

Այս լական աղջրկայ վանկերէն տրտմագին, Հեռաւոր, մոռցրած յիշատակ մը անգին Իմ սրտին կը բանայ իր էջերն արնագոյն:

Ու իջած է արդէն դաշտերուն մշուշոտ Իրիկուն մը հանդարտ, իրիկուն մը տխուր, Եւ գիշերը նորէն յոյգերով քաֆքաֆուր Պիտի գայ պատելու իմ հոգիս երազկոտ:

Աշունը մեղմօրէն կ'արտասուէ անդադրում Անկենդան ու մեռած նիւղերուն վրայ չար, Աշունը, հիւանդոտ որք աղջիկ մեհաւոր, կ'արտասուէ հոգիիս ծալքերուն մէջ տըր-տում...

ԱՐՄԷՆ ԱՆՈՅՇ

ԵՍ ՇԱ՛Տ ՈՒՇ ՀԱՍԱՅ

Ես շա՛տ ուշ հասայ .

Ճամբաս փնտոցի մշուշի մէջէն,
մէգերու մէջէն .
Երագս կանչեցի փշերու դէզէն,
վիեերու կողքէն:

Բայց քամբաս տեսայ լոյսերու մէջէն,
Իմ երագս գտայ վարդերու մօտէն:

Ա՛յս իմ լոյս-նամբան ես շուտ չի տեսայ,
Իմ վարդ-փառք նամբան ես շատ ուշ հասայ:

Նոր նամբաս նստած կը նայի՛մ երկար,
Կը նայիմ լալով ու չեմ հասկնար՝

Ինչո՞ւ ուշ հասայ, ինչո՞ւ վիրաւոր
ու կեանքէն յոգնած՝
Աս սիրուն նամբան եկայ ու նստայ .
Ինչո՞ւ ուշ հասայ...

ՊԵՐՃՈՒՇԻ

Տ Ա Ղ Ե Ր

Մըմունջն անտառին եւ սա՛յլը դաշտին,
Հովն ու գեփի՛ւռը արտերու կուշտին
Կ'իջնան սահելով նամբուն եգերքին,
Թօթուել աչքերու հառաչանքն ու ֆէն:

Արեւոտ օրուան ժպիտը հեռուն
Ծիրանի այտերն համբոյրով քրջած՝
Ծառին ֆով միմակ կը ձգէ առուն,
Ուր կը խորունկա՛յ չուրը տըխրամած...

Ուր տաղերն այս բի՛ւր անցնող իրիկուան,
Փայփայել կ'ուզեն նակատն հեշտագին՝
Պատանիներուն, որոնք ման կուգան,
Փնտռել հատնող սիրո՛յ կիրակին:

Հ. ՏԵՎԼԵԹԵԱՆ